

В кулата на главната порта чакат петима бежанци. Искат да говорят с царство ти по важна и бърза работа. ~~Начелникът~~ Начелникът не смее да ги пусне. А те настояват.

КАЛОЯН

Доведете ги.

БЕЛОТА

Непознати лиде? По това време? Какви може да са?

СТРАЖ

~~Начелникът~~, Но говорът личи че са чисти гърци. Преиръзали, измерени. Сега се грят на огъня в стражницата.

КАЛОЯН

Веднага ги доведете.

БЕЛОТА

Ромейските архонти нямат друга гръжа освен как да запазят себе си. Какво става с бедния народ не хаят, стига новите им господари да запазят властта им.

КАЛОЯН

Но бароните не исат да делят власт и имот с никого. И най-безжалостно ги изгонват. Кардинал Лъв видя и разбра като стоя цял месец тук. Дено доложи на госп даря си.

/въвеждат пътниците които свалят шапки и дълбоко се покланят. Един от тях приближава, прегъва койлино, простира ръце към Калояна:/

ПЪТНИКЪТ

Иоанис! Ти си нашият спасител! На тебе само се надяваме. Нямаме вече нито Василевс, нито повелител никакъв. Мурзул избяга в деня на най-силното сражение. Теодор Ласкарис, зетя на Алексей III, взе след него ~~скрипъра~~, но в деня когато падна Константинопол - и той избяга! Нямаме мъж дръзчив и силен, който да ни защити, да поведе войските. Няма закрилник народен да се погрижи за злочестите ~~и~~ люде. Днес им разрушен и ограбен. перията не съществува. Константинопол е разрабрен и разрушен.

Всичко минава под сеч! И всеки бяга да спаси живота си. Днешка сме ини, утре може да сте вие! Само ти можеш да ни помогнеш, Иванис Калоюанис!